

Ἡ Σμάλτω παρηκολούθει διὰ τοῦ βλέμμα-
τος τοὺς διαπληκτισμοὺς αὐτοὺς τῶν γαλιῶν,
χαμογελῶσα. Ἐγνώριζε τὴν συνήθειαν τὴν
ὁποίαν ἔχουν νὰ συνάζονται οὕτω καὶ νὰ θο-
ρυβοῦν μόλις εὐρίσκουν τι εἰς τὸν δρόμον των ὑπέ-
θετε δὲ ὅτι καὶ τώρα κανέν παλαιόν ὑπόδημα
ἢ ῥάκος πανίου θὰ προῦκάλει τὴν ἔριν των.

Αἴφνης ὅμως ἐκ τῶν ἀλληλοθισμῶν καὶ τῶν
ῥαμφισμάτων αὐτῶν ἀνεπήδησε πρὸ τῶν πο-
δῶν της μικρὸν τεμάχιον καλάμου.

— Μπά· ἡ φλογέρα του! ἐψιθύρισε ἡ λυγερή.

Ἦτο τῷ ὄντι ἡ φλογέρα τοῦ Μήτρου· μικρά,
χρυσίζουσα, μὲ πέντε ὀπὰς, μαύρας εἰς τὰ χεῖλη
ἐκ τοῦ πεπυρακτωμένου σιδήρου διὰ τοῦ ὁποίου
ἤνοιζεν αὐτὰς ὁ τεχνίτης καὶ μίαν εἰς τὸ ἀν-
τίθετον μέρος, ἀπομεμονωμένην. Ἡ Σμάλτω
ἐθαμβώθη εἰς τὴν θέαν αὐτῆς ὡς νὰ ἠτένισεν
αἴφνης τὸν ἥλιον· κύμα αἵματος συνέρρευσε εἰς
τὴν καρδίαν της καὶ τὴν ἔκαμε νὰ πάλλῃ βιαί-
ως· οἱ κρόταφοὶ της ἔσφυζον ἐναγωνίως καὶ οἱ
μήνιγγές της ἐπόνουν ἐκ τῆς πίεσεως.

— Ἡ φλογέρα του! ἐπανέλαβε βραδέως.

Καὶ ἠτένιζε αὐτὴν μὲ βλέμμα πεφοβισμέ-
νον, αἰσθανομένη καθ' ὅλον αὐτῆς τὸ σῶμα τὴν
ἀνατριχίασιν ἐκείνην τοῦ βλέποντος πρὸ αὐτοῦ
ὄστοῦν φοβεροῦ θηρίου. Εὐθύς ἡ φαντασία της
ἐπανεφανε εἰς αὐτὴν τὴν ἡμέραν καθ' ἣν ἀναι-
σθητοῦσα σχεδόν, ἔπεσε εἰς τὰς ἀγκάλας τοῦ
Μήτρου. Ἀνεγνώριζεν ἤδη ὅτι αὐτὸ τὸ τεμά-
χιον τῆς καλάμου ἐγενεῖν ἡ αἰτία νὰ πράξῃ
ἐκεῖνο τὸ ἀνόμημα, ὅτι ἦτο αὐτὸ ἡ ἐπικίνδυνος
προαγωγὸς ἡ ὅποια παρέδωκεν αὐτὴν εἰς τὸν
τυχόντα καὶ ἡ ὅποια ὀλίγον ἔλειψε νὰ τὴν πα-
ρασύρῃ εἰς τὰ ἔσχατα. Καὶ ἡ λυγερὴ ἤδη ἤσθά-
νετο μίσος πρὸς τὴν φλογέραν ἐκείνην ἣτις διὰ
τοῦ εὐγλώττου στόματός της, ἐπιτηδειότερον καὶ
τῆς πλέον γεγυμνασμένης κτυλιτρίας ἔκαμεν
αὐτὴν νὰ λησμονήσῃ τὴν πρὸς τὸν ἄνδρα της
μύχιον ἐκείνην ἀφωσίωσιν ἡ ὅποια συγγενᾶται
καὶ συναποθνήσκει μὲ αὐτὸ τὸ σῶμα τῆς γυ-
ναϊκῆς τοῦ ἀγροῦ. Καὶ ἰκανοποιεῖτο ἡ ἀδυνα-
μία της διότι ἐβλεπε αὐτὴν τώρα κατακει-
μένην ἐκεῖ εἰς τὸ χῶμα, ἄνευ ζωῆς, ῥαμφι-
ζομένην ὑπὸ τῶν γαλιῶν, ὡς τεμάχιον πέπο-
νος· ἐχαίρετο ἀμέτρως διὰ τὴν ταπείνωσιν της
ἐκείνην καὶ τὴν ἐξουθενώσιν, ἐκδικουμένη οὕτω
τὰ ἴδιά της παθήματα. Ἐν στιγμῇ δὲ παρα-
φόρου πόθου πρὸς ἐκδίκησιν, ἠθέλησε νὰ συμ-
μετέξῃ καὶ αὕτη τοῦ κακοῦ καὶ ἐβάδισε ἵνα
τὴν κατασυντρίψῃ ὑπὸ τοὺς πόδας της.

— Σμάλτω! ἔ, Σμάλτω!... ἠκούσθη φωνὴ
περιχαρῆς, ἀνακόπτουσα αἴφνης τὸ βῆμα της.

Ἡ λυγερὴ στραφεῖσα παρετήρησε τὸν Μῆτρον
ἐρχόμενον ἀπὸ μακρᾶν μὲ τὸ ποίμνιόν του. Ἄλλ'
οὐδέμίαν ἠσθάνθη ἤδη ταραχὴν εἰς τὴν θέαν του.
Ἐγνώριζεν ἡ Σμάλτω ὅτι ὁ βοσκὸς δὲν εἶχε πλέον

μαζὴν τοῦ τὴν φλογέραν ἵνα τὴν παίζῃ ὅπως ἄλλο-
τε καὶ γεμίση τὸν ἀέρα περὶ ἀπὸ μύρια συναισθή-
ματα, ἀπὸ τόσους καύμους τῆς γυναικείας καρ-
δίας, τόσας στροφὰς τῆς ἀνθρωπίνης ἀδυναμίας
καὶ τὴν συναρπάσῃ.... Τὴν εἶχεν ἐδῶ ὑπὸ τοὺς
πόδας της, ὡς νὰ εἶχε τὴν γλῶσσαν, αὐτὴν
τὴν φωνὴν μιᾶς μαγίσσης καὶ τὴν κατεσύντριβε.
Συγχρόνως δὲ μὲ τὴν σκέψιν της αὐτὴν ἡ Σμάλ-
τω κατέφερε μετὰ πάθους τὸν πόδα ἐπὶ τῆς
φλογέρας καὶ τὴν ἔθραυσε.

— Νά! εἶπε μετὰ χαιρεκακίας, ρίπτουσα τὰ
τεμάχια αὐτῆς πρὸ τοῦ βοσκοῦ.

— Μὴ τὴ φλογέρα μου· ἐφώναζεν οὗτος μετὰ
πόνου· γιατί τὴν σπᾶς;

— Γιὰ νὰ μὴ χάσῃ κι' ἄλλαις· ἀπήντησεν
ἡ Σμάλτω ἐπιστήμως.

Καὶ θεωροῦσα πᾶσαν ἰκεσίαν περιττὴν πλέον,
ἀφοῦ κατέστρεψε τὸ μέσον διὰ τοῦ ὁποίου τὴν
ἐταλάνιζεν ὁ βοσκός, ἐστράφη πρὸς τὸ χωρίον
συγκεκινημένη ἀλλ' ἠσυχος διὰ τὸ μέλλον.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΚΑΡΚΑΒΙΤΣΑΣ

ΛΑΟΓΡΑΦΙΑ

ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΟΙ ΙΕΡΟΚΗΡΥΚΕΣ.

Ἐν τῷ θρησκευτικῷ βίῳ τῶν Ἀγγλων πολλὰ
παρατηροῦνται κωμικὰ καὶ παράδοξα, εἰς ταῦτα
δ' ἀναντιρρήτως πρέπει νὰ συγκαταλεχθῶσι καὶ
αἱ μεσονυκτικοὶ θρησκευτικαὶ διδασκαλίαι. Ὁ διερχό-
μενος τὰς ὁδοὺς τοῦ Λονδίνου τὴν Κυριακὴν περὶ
μέσας νύκτας, καθ' ἣν ὥραν οἱ κάτοικοι τῆς με-
γαλοπόλεως ἐκείνης ἐπανερχονται καθ' ἑκατον-
τάδας καὶ χιλιάδας ἐξ ἐκδρομῶν εἰς τὰς ἐξοχὰς,
πολλάκις εἰς τὰς διασταυρώσεις τῶν μεγάλων
ὁδῶν ἀκούει ἐξαιφνης γοερὰ ἐπιφωνήματα. ὦ!
ὦ! ἐπανελημμένους ἀντηχοῦντα. Ὀμιλος πυκνὸς
διαβατῶν περιστοιχίζει τὸν κραυγάζοντα, ὅστις
τότε προσθέτει ἐν εἴδει ἐπέξηγήσεως.

— ὦ ἀμαρτωλοὶ!

Ὁ ἀγνοῶν τὰ ἐγγύρια ἔθιμα φυσικὸν εἶναι
νὰ ὑποθέσῃ ὅτι ὁ κατὰ τοιοῦτον ἀσυνήθη τρόπον
ταράσσει τὴν νυκτερινὴν ἠσυχίαν εἶναι φρενο-
βλαβῆς, ταχέως ὅμως μαθηθῆναι ὅτι εἶναι ἱεροκή-
ρυξ. Ὅταν δ' ἴδῃ οὗτος ὅτι αἱ κραυγαὶ του συν-
ἤθροισαν ἀρκετὸν πλῆθος ἀρχεται τῆς διδασκῆς
καὶ ὁμιλεῖ ἐπὶ ἡμίσειαν ὥραν ἡρέμα καὶ ἀπαθῶς,
οὐδὲ ὅπως προσέχων εἰς τὰς διακοπὰς, τοὺς γέ-
λωτας ἢ τοὺς χλευασμοὺς τῶν ἀκροατῶν. Τὸ
ἀκροατήριον δὲν μένει τὸ αὐτὸ πάντοτε, ἀλλ' ἄλ-
λοι μὲν ἀπέρχονται, ἄλλοι δὲ νέοι προσέρχονται·
οὐχὶ εὐάριθμοι ὅμως ἀκροῶνται εὐλαβῶς, παρα-
μένοντες ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους τοῦ κηρύγμα-
τος, καὶ συνοδεύουσι μάλιστα μετὰ τοῦτο τὸν

ιεροκήρυκα μέχρι τοῦ πλησιεστάτου σταυροδρομίου, ὅπου ἀρχίζει νέαν διδασχίν.

Οἱ Ἄγγλοι ἀποδίδουσιν οὐ μικράν σημασίαν εἰς τὰς τοιαύτας διδασχάς, καὶ τὰ μάλιστα θεάρεστον νομίζουσι τὸ ἔργον τῶν μεσονυκτίων ιεροκήρυκων. Ὑπάρχουσι πολλάι μεγάλαι καὶ πλούσιαι ἐταιρίαι, ὑποθάλλουσαι αὐτούς, καὶ ἔρανοι πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον συλλέγονται ἀδιαλείπτως ἀπανταχοῦ τῆς χώρας. Ὅθεν καὶ οἱ πόροι οἵτινες διατίθενται πρὸς ἀμοιβὰς τῶν ιεροκήρυκων δὲν εἶναι εὐκαταφρόνητοι, οὐχὶ σπανίως δὲ καὶ μέλη τῆς βασιλικῆς οικογενείας ἀνέλαβον τὴν προστασίαν τοῦ ἔργου τούτου. Καὶ ἐν ἀρχῇ μὲν οἱ πλυνόδιοι κήρυκες ἦσαν εὐπρεπεῖς κληρικοί, ἀδρῶς μισθούμενοι, οἵτινες ἐκήρυσσον τὸν λόγον τοῦ θεοῦ, φοροῦντες μέλαν ἔνδυμα καὶ λευκὸν λαιμοδέτην, παρακολουθούμενοι δ' ἐνίοτε καὶ ὑπὸ παιδὸς φέροντος ἑλαφρὸν ἀναλόγιον, ἐφ' οὗ ἐπέθετον ὀγκῶδες ἀντίτυπον τῆς Ἁγίας Γραφῆς. Ταῦτα δὲ πάντα ἐγένοντο μετὰ τινος μεγαλοπρεπειᾶς καὶ σεμνότητος ἐπιβλητικῆς. Ἄλλὰ μετὰ παροδὸν ὀλίγου χρόνου παρειέδυσαν καὶ στοιχεῖα ἀλλότρια, πλὴν τῶν ἐμμίσθων κληρικῶν ἤρχισαν νὰ διδάσκωσι τὸν λόγον τοῦ θεοῦ κατὰ τρόπον πολλὰκις ἥκιστα ψυχωφελεῖ καὶ αὐτόκλητοι ιεροκήρυκες. Οἱ κληρικοί ἤραιοῦντο κατ' ὀλίγον καὶ τὴν θέσιν αὐτῶν κατελάμβανον ῥυπαροὶ καὶ χυδαῖοι ἄνδρες, ὁμιλοῦντες περὶ ἑλέου τοῦ θεοῦ, καὶ ὄζοντες οἰνοπνεύματος· ἐπολλαπλασιάσθησαν δὲ καὶ οἱ ιεροκήρυκες, οἱ ἀδιάλλακτον ἔχοντες κεκηρυγμένον πόλεμον κατὰ τῶν κανόνων τῆς γραμματικῆς, παρέχοντες ἀκένωτον πηγὴν εὐθυμίας καὶ φαιδρότητος εἰς τοὺς ἀκροατάς. Ἄλλὰ καὶ ἡ ἀστυνομία παρεμβαίνει ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν εἰς τὰς διδασχάς, καθ' ἑκάστην δὲ δευτέραν ἀναγκάζονται νὰ ἐμφανισθῶσιν ἐνώπιον τοῦ ἀστυνομικοῦ πταισματοδικείου οὐκ ὀλίγοι τῶν μεσονυκτίων ιεροκήρυκων, κατηγορούμενοι ἐπὶ διαταρᾶξαι τῆς τάξεως καὶ παρακωλύσει τῆς συγκοινωνίας. Αἱ ἀποφάσεις τῶν πταισματοδικῶν ἐν ταῖς τοιαύταις ὑποθέσεσιν εἶναι ποικίλαι καὶ ἀντίθετοι ἀλλήλων πολλάκις ἄλλος ἐπιτιμᾷ αὐστηρῶς τὸν ἀστυνομικὸν κλητῆρα, ὡς ἐπειδείξαντα ἄκαιρον ζῆλον, καὶ ἀπολύει μετ' ἐγκωμίων τὸν ιεροκήρυκα ἄλλοι πάλιν, προκρίνοντες τὴν τάξιν ἀντὶ τῆς εὐλαβείας, πρῶτον μὲν ἐπιπλήττουσιν, ἐν ὑποτροπῇ δὲ καὶ τιμωροῦσι διὰ προστίμου ἢ κρατήσεως τοὺς νυκτερινούς παραξίαις. Ἐνα μάλιστα κατεδίκασεν ὁ πταισματοδικὸς εἰς φυλάκισιν δύο ἑβδομάδων, ἀξιώσας προσοχῆς τὴν κατάθεσιν τοῦ ἀστυνομικοῦ κλητῆρος, μαρτυρήσαντος ὅτι ὁ εὐλαβέστατος ιεροκήρυξ, κλονούμενος καὶ παραπαίων ἐξ ἀμέτρου οἰνοπνευματοποσίας, πολλάκις μὲν κατέπεσε κατὰ γῆς μὴ δυνάμενος νὰ στηριχθῇ εἰς τοὺς πόδας

του, ἐτιμώρησε δὲ καὶ διὰ στιβαροῦ γρονθοκοπήματος γέροντά τινα ἀκροατῆν, οὗ παρ' ὀλίγον νὰ ἐξορύξῃ τὸν ὀφθαλμόν, διότι ὁ ἀκροατῆς οὗτος ἐτόλμησε νὰ ἐκφράσῃ ἐνδοιασμούς τινας περὶ τῆς ἀκριβείας τῶν λόγων τοῦ ιεροκήρυκος, διςχυριζομένου ὅτι τρία εἶδη διαβόλων ὑπάρχουσι.

ΠΕΡΙ ΤΗΝ ΓΗΝ

· · Ἐνῶ ὁ συνήθης ἀριθμὸς τῶν ἐν τῷ ταχυδρομείῳ τοῦ Βερολίνου διεκπεραιουμένων ἐπιστολῶν ἀνέρχεται καθ' ἡμέραν εἰς 400 χιλιάδας, κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ νέου ἔτους ἀνῆλθεν εἰς τὸν ἀπίστευτον ἀριθμὸν τῶν 6 ἑκατομμυρίων!

· · Ἐν Λονδίῳ ἀνεπτύχθη ἀπὸ τινος τᾶσις πρὸς τὰς ἱστορικὰς ἀναμνήσεις· οὕτως ἐκτὸς ἄλλων κατὰ τὰ τέλη Δεκεμβρίου ἐγένετο ἔκθεσις ἀντικειμένων ἀναφερομένων εἰς τὴν Μαρίαν Στούαρτ. Τὸ μᾶλλον ἐνδιαφέρον τῆς ἐκθέσεως ταύτης ὑπῆρξεν ἡ πλουσία συλλογὴ προσωπογραφιῶν τῆς ἀτυχοῦς βασιλείσεως.

· · Ἐν τινι κωμοπόλει τῆς Κάτω Σιλεσίας συνέβη ἐσχάτως τὸ ἐξῆς ἀσύνηθες· μιὰ ἐκκλησία ἐπωλήθη εἰς πλειστηριασμὸν καὶ κατεκυρώθη εἰς τὸ ὄνομα γυμναστικῆς ἐταιρίας, ἥτις μετέβαλεν αὐτὴν εἰς γυμναστήριον.

· · Πολυτιμώτατα δῶρα καὶ αὐτογράφους συγχαρητηρίους εὐχὰς ἔλαβε κατὰ τὰ Χριστούγεννα ὁ Βίσμαρκ παρὰ τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Γερμανίας καὶ τῆς χήρας αὐτοκρατειρας Αὐγούστας.

· · Ἡ χήρα αὐτοκράτειρα τῆς Γερμανίας Βικτωρία διατρίβουσα νῦν ἐν Ἀγγλίᾳ πρὸ τῆς εἰς Γερμανίαν ἐπανόδου τῆς θᾶ ἐπισκεφθῆ καὶ πάλιν τὸν ποιητὴν Τέννυσον ἐν Φαρριγγφόρδῃ, ὅπου διαμένει οὗτος νῦν χάριν τῆς ὑγείας του.

· · Ἐν Βελγίῳ ἐκδίδεται περιοδικὸν διὰ μικρὰ κοράσια ἰδρυθὲν ὑπὸ τῆς βασιλείσεως τοῦ Βελγίου. Μεταξὺ τῶν συστακτῶν αὐτοῦ ἀριθμοῦνται πολλάι ἐξέχουσαι γυναῖκες, ἐν αἷς καὶ ἡ βασίλισσα τῆς Ῥωμανίας Ἐλισάβετ (Κάρμεν Σύλβα).

· · Ὁ Σαρδοῦ ἐπεράτωσε νέον ἔργον, τρίπρακτον κωμῶδιαν ὑπὸ τὸν τίτλον *Μαρκησία*, ὅπερ παρασταθῆσεται προσεχῶς ἐν Παρισίοις.

· · Τοῦ μεγάλου ἀγγικοῦ ἐγκυκλοπαιδικοῦ λεξικοῦ (*Encyclopaedia Britannica*), τοῦ ἐν Ἐδιμβούργῳ τυπομένου, ἡ πρὸ ὀλίγου περατωθεῖσα ἐνάτη ἔκδοσις ἐγένετο εἰς πεντηκοντακισχίλια ἀντίτυπα. Τούτων 40 000 ἀντίτυπα, ἧτοι ἐν ἑκατομμύριον ὀγκωδῶν τόμων εἰς σχῆμα τέταρτον, ἐπωλήθησαν ἐν ταῖς Ἡνωμέναις Πολιτείαις τῆς Ἀμερικῆς, δεκακισχίλια δὲ μόνον καθ' ἅπασαν τὴν Μεγάλην Βρετανίαν καὶ τὰς κτήσεις αὐτῆς.

· · Ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ Πάπα κατὰ τὸ ἐνεστὼς ἔτος ἀνέρχεται εἰς 14,500,000 ἔσοδα, καὶ 8,480,000 ἔξοδα, ἧτοι περίσσευμα ἐξ ἑκατομμυρίων καὶ πλεονόμενι διαθέσιμον εἰς τὴν Αὐτοῦ Ἀγότητα. Τὸ σπουδαιότερον ἔσοδον εἶναι τὸ ἐκ τοῦ δηναρίου τοῦ Ἁγίου Πέτρου, δηλαδή τοῦ ἐράνου ὅστις ἐν πάσαις ταῖς καθολικαῖς ἐκκλησίαις συνάξεται ὑπὲρ τοῦ Πάπα, ἀνερχομένου εἰς 7 500,000 αἱ δὲ μέγιστα δαπάναι εἰσὶν αἱ πρὸς συν-